

Vergaderjaar 2012–2013

33 433

EU-voorstel: Verordening financiële aansprakelijkheid bij investeringsgeschillen van investeerders uit derde landen COM(2012) 335

C

BRIEF VAN DE VICEVOORZITTER VAN DE EUROPESE COMMISSIE

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Brussel, 24 april 2013

De Commissie dankt de Eerste Kamer voor haar advies¹ over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor een regeling van financiële aansprakelijkheid in verband met scheidsgerechten voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten, die zijn ingesteld bij internationale overeenkomsten waarbij de Europese Unie partij is (COM(2012) 335 final), en biedt haar verontschuldigingen aan voor dit late antwoord.

Als antwoord op de vragen die in uw advies worden gesteld, zou de Commissie de volgende verduidelijkingen willen verschaffen.

Het voorstel zou uitsluitend betrekking hebben op internationale overeenkomsten waarbij de EU partij is. Met het voorstel voor een verordening wordt een tweeledige doelstelling nagestreefd. Het hoofddoel is een intern mechanisme op te zetten om uit te maken of de EU dan wel de betrokken lidstaat financieel aansprakelijk is in geval van een geschil met een buitenlandse investeerder. Het tweede doel van het voorstel voor een verordening is een kader vast te stellen om te bepalen of de EU dan wel de betrokken lidstaat als verweerder moet optreden in de procedure met een buitenlandse investeerder. Met het voorstel wordt niet beoogd te voorzien in een mechanisme dat tot de vervanging van de bilaterale investeringsovereenkomsten van de lidstaten moet leiden.

Gezien het feit dat het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) de EU de exclusieve bevoegdheid ten aanzien van buitenlandse directe investeringen verleent, is het uiteindelijke doel van de Commissie ervoor te zorgen dat een gemeenschappelijk investeringsbeleid wordt ontwikkeld. Er is een kader tot stand gebracht om een vlotte

¹ EK 33 433, A

overgang van bilaterale verdragen van de lidstaten naar EU-overeenkomsten te waarborgen.

De Commissie blijft ervan overtuigd dat artikel 207, lid 1, en artikel 63 VWEU de rechtsgrondslag van de bevoegdheid van de Unie vormen. Volgens artikel 207, lid 1, VWEU behoren buitenlandse directe investeringen («BDI») tot de werkingssfeer van de gemeenschappelijke handelspolitiek. Overeenkomstig artikel 3, lid 2, is de EU exclusief bevoegd voor alle aangelegenheden die met de gemeenschappelijke handelspolitiek verband houden.

Volgens de Commissie fungeert artikel 63 als grondslag voor de exclusieve bevoegdheid van de EU ten aanzien van portfolio-investeringen. Dit artikel voorziet in het vrije verkeer van kapitaal tussen EU-lidstaten en derde landen. Krachtens artikel 3, lid 2, VWEU is de EU exclusief bevoegd wanneer regels in internationale overeenkomsten «gemeenschappelijke regels [kunnen] aantasten of de strekking daarvan [kunnen] wijzigen». Daar de overeenkomsten waarover wordt onderhandeld zowel BDI als portefeuille-investeringen zouden betreffen, is de Commissie van oordeel dat de regels waarover wordt onderhandeld de gemeenschappelijke regels ten aanzien van het kapitaalverkeer kunnen aantasten.

Om die reden is de Commissie de mening toegedaan dat de EU exclusief bevoegd is voor zowel BDI als portefeuille-investeringen. Artikel 207, lid 2, VWEU vormt de rechtsgrondslag van het voorstel voor een verordening omdat de Commissie van oordeel is dat de bevoegdheden waarin artikel 207 voorziet, beantwoorden aan de hoofddoelstelling van het voorstel voor een verordening, en dat elke andere rechtsgrondslag accessoir zou zijn.

De Commissie hoopt dat deze toelichting meer duidelijkheid heeft verschaft over de punten die door de Eerste Kamer aan de orde zijn gesteld, en kijkt uit naar de voortzetting van onze politieke dialoog in de toekomst.

Vicevoorzitter,
Maroš Šefčovič